নামতি

৺ দুর্গানাথ বৰুৱা

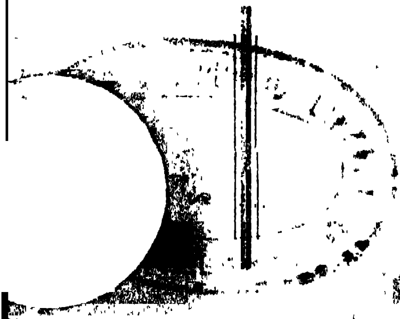

—চপলা বুক ষ্টল—

নার্মাত

REFERENCE
Not to be lent out

৺ দুর্গানাথ বৰুৱা

চপলা বুক ষ্টল
অসমৰ বৃহত্তম পুস্তক প্ৰতিষ্ঠান
শিলং

প্ৰকাশক
শ্ৰীবিষ্ণু ভূষণ চৌধুৰী
লাবান, শ্বিলং

পৰিৱেশক
চপলা বুক ষ্টল
শ্বিলং

মুদ্ৰাকৰ—চি, এচ, হক
নেপালী প্ৰেছ, শ্বিলং

সৰ্ব্বস্বত্ব প্ৰকাশকৰ]

বেচ—৸৶

আগ কথা

"নামতিৰ" নামবোৰ পুৰণি কলীয়া। আধুনিক সমাজত ই আদৰ পাইনে নাপায় কব নোৱাৰো যদিও ৰাইজে পুতৌ কৰিব বুলি আশা কৰিয়েই এই সংগ্ৰহৰ কাম কৰিবলৈ ওলালোঁ। ইতি—

সৰ্ব্বাইবন্ধা,
যোৰহাট
১-২-৩৫

শ্ৰীদুৰ্গানাথ বৰুৱা

প্ৰকাশকৰ কথা

"নামতিৰ" সংগ্ৰহ কাৰ্য্য শেষ হোৱাৰ পাছতেই সংগ্ৰহ কৰোঁতা জনৰ অকাল মৃত্যু হোৱাত ইমান দিনে কিতাপ-খনি পৰি আছিল। এতিয়া সুবিধা পাই কিতাপ আকাৰে উলিয়ালোঁ। আশা কৰো সহৃদয় ৰাইজে কিতাপখনি দয়াৰ চকুৰে চাব। ইতি—

১।৬।৪৮

প্ৰকাশক

—সূচী—

	পিঠি
গোসাঁইৰ নাম	১
সদাশিৱৰ নাম	৮
গোসানীৰ নাম	১৪
ঠাকুৰাণীৰ নাম	১৮
আইৰ নাম	২০
আসন পতা সবাহৰ নাম	৩৫
শীতলাৰ নাম	৩৭
আই সবাহৰ নাম	৩৯
অপেশ্বৰী সবাহৰ নাম	৪১
গঙ্গাৰ নাম	৪৩
জন্মাষ্টমীৰ নাম	৪৮
দুৰ্গা পূজাৰ নাম	৪৯
দুৰ্গাৰ নাম	৫৬

গোসাঁইৰ নাম।

(১)

বৃন্দাবনতে অই দামুৰি হেৰেলাই
বান্ধে মথুৰাতে গাই।
হাতত্তে কড়িয়া লই প্ৰভুদেৱ আছে ৰই
দামুৰিও মেলোতা নাই॥

বৃন্দাবন অচলা সমাজে ধৱলা
মধ্যে চলে ৰাম কানু।
মুখে বংশী বাই আঙুলি ধুলাই
ৰঙ্গে ফুৰা ধেনু চাৰি॥

কাকো নানিলা ৰাধাক আনিলা
ৰাধা বৰ সুভাগিনী।
কণ্টক বনতে লৰিব নোৱাৰি
কোলে লোৱা কৃষ্ণ স্বামী॥

কোলে লৰ বুলি আশ্বাস কৰিয়া
বৃন্দাবনতে ৰাধা পৰি আছে
আউল বাউল কৰি॥

পৰেকি আপোন নহয় নাৰায়ণ
পৰেকি আপোন নহয়।
বৃন্দাবনতে মোক এৰি গুচি গলা
নিদাৰুণ নাৰায়ণ ॥

কদমৰ গছলৈ মুঠিবা প্ৰভু মোৰ
কদমৰ চনকা ডাল।
নেলাগে কদম ফুল মুঠিবা প্ৰভু মোৰ
ভাগিব লাহৰি কঙ্কাল ॥

নেভাগে কঙ্কালি মাৰিছো টঙালি
চেলেঙৰ মাৰিছো ঘাতি।
গৰু ৰাখো বুলি নতুৱাকে অনাই
হাততে এচাৰি লগা।

বৃন্দাবনতে নতুৱা অনাই
ৰাধাকে বিচাৰি গলা ॥

গোসাঁইৰে নামে ষৰত কৰই ফুল ফুলিছে
গুটিয়ে ধৰিছে চাতি।
ছিয়ে ছিয়ে কৰি অমৃত বৰষিছে
পইলে কোন সন্তে এৰি ॥

গোসাঁই গ'ল কালিলৈ মুহুচা বান্ধিলে
হৰিপ্ৰাই এৰিলে বালি।

সেউতী মালতী ছুয়ো যায় আলচি
কেলেই ফুলিলো আমি ॥

পাবই নাই কোটে পকরাই নোবোলে
তেল নাই নজলে চাকি।
গোসাঁই নাই কোটে মণিকুট মুজরাই
মুপুরাই কালিন্দী বাতি ॥

তুলসী তুলিলো চন্দন পিহিলো
মই থলো খুড়ী ভবাই।
আমি অভাগিনী পিন্ধাব নাপালো
ঘাবকালৈ গ'ল কৃষ্ণাই ॥

তুলসী তুলসী অ' আই তুলসী
তুমি গোবিন্দবে প্রিয়া।
মোব হবিক যাববে কোন পথে দেখিলা
তলাই সমিধান দিয়া ॥

অ' আই হবিণী মৃগবে ঘবিনী
তুমি থাকা স্বামীব সঙ্গে।
বৃন্দাবনতে হবিক হেরুৱাই
মই ফুৰো বনে বনে ॥

(২)

হৰি এ নাৰায়ণ—

লৰিলে কানাই তাঁতিৰ ঠাই।

ঘৰতে দেখিয়ে তাঁতিয়ে হাসে—	(হৰি এ নাৰায়ণ)
কৃষ্ণ কানাই কি লাগি আসে—	ঐ
বসিবাৰ আসন আগে যোগায়—	ঐ
কৰ্পূৰ তাম্বুল শেষে যোগায়—	ঐ
কহো মই তাঁতি তোমাৰ আগে—	ঐ
ৰাধাক পিন্ধাবলৈ কাপোৰ লাগে—	ঐ
কেমন পুতলা কেমন বহল—	ঐ
কলেহে জানো মই তাৰ বিধান—	ঐ
দীঘলে সাৰেঙ্গ পুতলে বৰ—	ঐ
তাৰ আগে গুণা দিবা বিস্তৰ—	ঐ
শিৰতে লিখিবা বসুদেৱ পিতা—	ঐ
ওৰণিত লিখিবা দৈৱকী মাতা—	ঐ
বাহুতে লিখিবা দাদা বলাই—	ঐ
হৃদয়ে লিখিবা কৃষ্ণ কানাই—	ঐ
খোচনিত লিখিবা নেজালি ম'ৰা—	ঐ
আঠুতে লিখিবা আকাশী তৰা—	ঐ
ইটো দেওবাৰে জানমী দিওঁ—	ঐ
সিটো দেওবাৰে কাপোৰহে নিওঁ—	ঐ

সেইযে কাপোৰ ৰাধাক পিন্ধাওঁ— (হৰি এ নাৰায়ণ)
ৰাধিকাই সহিতে কেলি খেলাওঁ— ঐ
সকলো ৰায়তে কান পাতি শুনা— ঐ
ইয়াক বোলয় কৃষ্ণৰ জুনা— ঐ

(৩)

আমাৰ কৃষ্ণাইকে অক্ৰূৰে লৈয়া গ'ল
আহা পাছতে যাওঁ ;
কমল লোচন বদন মোহন
কিবা সন্নিধানে পাওঁ ।
আমাৰ কৃষ্ণাইকে অক্ৰূৰে লৈয়া গ'ল
কি লাগি জীৱনে ধৰোঁ ;
আহা সখি সৱে কৃষ্ণৰে বিৰহে
জলে জাম্প দিয়া মৰোঁ ।
যমুনা তীৰতে গোপী নাম ললে
মণ্ডলি আকাৰ কৰি ;
যদি দয়া আছে ওলাই দেখা দিয়া
গোপী প্ৰাণ-ধন হৰি ।
যমুনা তীৰতে গোপিকা সকলে
হৰিৰ গুণ কথা কয় ;

যদি দয়া আছে ওলাই দেখা দিয়া
গোপীৰ প্ৰাণ-বায়ু যায় ।
যমুনা তীৰতে পুলিনা বনতে
দেখিলো যাদব ৰায় ;
হাতত মোহন বংশী মূৰত মৈৰা পাখি
ফুৰিছে ধেনু চৰায় ।
যমুনা তীৰতে গোপিকা সকলে
আলচা আলচি কৰে ;
যশোদাই সুধিলে কমে কি বুলি
কিজানি দানৱে হৰে ।
এক গোপী বোলে মই দেখি আহিছো
গকুলে কৰিছে লোৰ ;
পঞ্চ বছৰীয়া অবোধ কানায় মোৰ
পৰিছে লবনু চোৰ. ।

(৪)

গোবৰ্দ্ধন ধৰি দুঃখ পাইলা হৰি
পৰকে বুলিলা আই ;
যশোদা সুন্দৰী বৈষ্ণৱ সাদৰী
গলে বান্ধি চুমা খায় ।

এক হাতে গদা　　এক হাতে পদ্ম
আউব হাতে মন্দাগিবি ;
এক হস্ত মেলি　　ডাকে ভকতকে
ভয় নকবিবা বুলি ।
বৃন্দাবনতে　　শিলা ববষিছে
ঘোব অন্ধকাব কবি ;
আপদব কালতে　　হবিয়ে বাখিব
হাতে গোবৰ্দ্ধন ধবি ।
ইন্দ্রব কোপতে　　শিলা ববষিলে
ঘোব অন্ধকাব কবি
গক গুৱালকে　　যেৰূপে বাখিলা ;
হাতে গোবৰ্দ্ধন ধবি ।
ইপাবে কালিজল　　সিপাবে যমুনা
কি কই পাবে হবা হবি ;
কালি জল প্ৰভু　　পাবে হৈয়া গলা
কদমে খোপনি ধবি ।

সদাশিবের নাম।

(১)

হরশিব হরশিব তোমারেহে নাম।
ভকতে চিন্তিলে পাই ধর্ম্ম অর্থ কাম॥
হরশিব হরশিব বিভূতি ভূষণ।
ভকতে চিন্তিব সদায় তোমারে চরণ॥

হরশিব হরশিব বৃষভ বাহন।
ডুর ডুর ডম্বরু বজাইছে পঞ্চানন॥
পগলার বিল্ব বৃক্ষ পাগলী পরাণ।
বিল্ব পত্রে তুষ্ট হোয়া প্রভু ভগবান॥

বিফল জনম গেল শিবক নভজিয়া।
বিল্ব পত্র নিদিলোঁ মোরা চরণে ভাবিয়া॥
ভল বল করে শিব তাণ্ডব-নাচ খাই।
নাচিব লাগিছে হরে ডম্বরু বজাই॥

এ সদা-শিবহে হর উমার পতি।
অ' শিব তুমি দুর্গার পতি॥
দেব দিগম্বর ভক্তর ঈশ্বর।
অ' শম্ভুনাথ হে॥

জয় করো মহাদেব আপদ কর দূর।
বিপ্নি বলে শান্ত করো পঞ্চম ঠাকুর ॥
মহাদেব মহাত্রাণ মহাযোগী মহেশ্বর।
মহাপাপ হরদেব ভোলানাথ হর ॥

রোগ হর শোক হর হে তাপহর।
অনাথরে নাথ হর প্রভু বিশ্বেশ্বর ॥
পৃথিবীর ত্রাস দেখি দেব ত্রিলোচন।
করেন দুর্গারে স্তুতি লোটায়ে শরীর।

আগে চলে ভগবতী পাচতে শঙ্কর,
হর বিশ্বেশ্বর ॥
হর বিশ্বেশ্বর, উন কোটি শিবর মাঝে বসেন শঙ্কর
হর বিশ্বেশ্বর ॥
অ' হর বিশ্বেশ্বর— পার্ব্বতী সহিতে হর
—হর বিশ্বেশ্বর ॥
বিধি কি করিলো মানষী জনম পাই
শিবক নভজিলো (বিধি কি করিলো) ॥
দিন যায় রে যায় নভজিলো হরির পায়ে
কি করো মজায় (দিন যায় রে যায়) ॥

এ সদাশিব হে হর উমার পতি
অ' শিব তুমি দুর্গার পতি ॥
দেব দিগম্বর ভজন ঈশ্বর
অ' সম্ভুনাথ হে ॥

বৃশভব কান্ধে এ ভোলানাথ
কবিয়োক দয়া আমি অনাথ ॥
শুনিয়া হাসি চাইলা চক্রপানি
নোহস্ত অদিত্য বুলিলা বাণী ॥ (বৃশভব .....)

জস্তাব ভিতবে গঙ্গাব ধাবা
অৰ্দ্ধচন্দ্ৰ শিবে শোভিছে তানা ॥
মণি বশ্মি হৈয়া প্ৰকাশিত
গৃহক লাগিয়া আসে সত্ৰাজিত ॥
(জস্তাব ভিতবে .....)

জস্তাব ভিতবে মন্দাকিনী
কুলু কুলু কবি উঠিছে ধ্বনি ॥
অনেক মঙ্গল বাত্ত বজায়
গৃহক লগিয়া আসে সত্ৰাজিত ॥ (জস্তাব ভিতবে...)

হুহুম্ হুম্, হুহুম্ হুম্, বাজে ডম্বৰু
নাচে সদা-শিব কল্পতৰু ॥
দেৱৰ গৃহে পশি প্ৰণিপাত
নিবেদিলা মণি বিপ্ৰেব হাতে ॥ (হুহুম্ হুম্...)

বব বম্ বব বম্ বজাইয়া গান
নাচে সদাশিৱ কল্পতৰু ॥
মণিব মহিম কি কবিবো আব
সুবৰ্ণ আদিত্য বয়স্ত বব ॥ (বব·বম্ ববঁ বম্......)

নাটক দেখিয়া শিৱ ঠাকুৰ
হাসেন পাৰ্ব্বতী মৃদু মধুৰ ॥
খুজিলন্ত মণি দেৱ হৰি
নিদিল সত্ৰাজিত গ্ৰহ কৰি

হে বিশ্বনাথ বিশ্বেৰ সাৰ
ভৱ ভৱতীৰে কৰিয়ো পাৰ ॥
যেই খানে থাকে সিতো শ্যামন্তক
নাহিক দুৰ্ভিক্ষ মাৰি মৰক ॥

হে বিশ্বনাথ ৰেৱতীৰ পতি
তোমাৰ চৰণে কৰো প্ৰণতি ॥
নাহিক ব্যাধি, ব্যাঘ্ৰ, চোৰ ভয়
একো উপচক্ৰ নোপজে তাৰ ॥

হে সদাশিৱ হে হৰ উমাৰ পতি
অ' শিৱ তুমি দুৰ্গাৰ পতি ॥
দেৱ দিগম্বৰ ভক্তৰ ঈশ্বৰ
অ' সম্ভুনাথ হে ॥

এ সদাশিৱ হে তুমি বোলা মই ব্ৰহ্মচাৰী
তোমাৰ নিমিত্তে প্ৰভু ৰাজপথ নেদেখিলো
লোকে বোলে পগলাৰ নাৰী ॥ (এ সদাশিৱ হে...)
এ সদাশিৱ হে তুমি কল্পতৰু
ভগৱতীৰ পতি তুমি জগতৰ গুৰু ॥ (এ সদাশিৱ হে...)

এ সদাশিব হে তোমাব দেখোন শুক্ল শুদ্ধ দেহা
ত্রিশূল ডম্বরু হাতে গল মুণ্ডমালা তাতে
সঙ্গে শোভা করে মহামায়া হে ॥ (এ সদাশিব হে......)

এ সদাশিব হে তোমাব দেখো ধবলি বরণ
হাতত ত্রিশূল লৈ নাচা প্রভু বং কৈ
ভৃত্যে অমি কৰোহো প্ৰণাম ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে তোমাব শিবে জটা
জগতক বর দিয়া আপুনি নাঙ্গঠা ॥ (এ সদাশিব হে…)
এ সদাশিব হে তুমি ত্রিপুবাৰী
জগতক বর দিয়া আপুনি ভিক্ষাৰী ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে তোমাব গলে ফেণাব মণি জ্বলে
বায়ে বাজেশ্বৰী সঙ্গে সদা গৌৰী
ভল বল কৰি আছে ॥

এ সদাশিব হে তোমাব দেখো সর্পে অলঙ্কাব শিবে জটাধাব
দেৱতাবো আদি দেৱ চৰাচবে কবে সেৱ ॥
কটিত কৰ-পালা বাঘ ছাল
বাঘব ছাল গুচাই পিন্ধা দেৱাঙ্গ ভূষণ ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে তোমাব দেখো জটাই মহাভাব
তোমাব দেখোন ধবল বৰ্ণ পাৰ্ব্বতী গৌৰাঙ্গ বৰ্ণ
সদাশিবত-তোমাব শ্ৰবন ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে নামে গঙ্গাধর
শিরে গঙ্গা লৈ আছিলা দ্বাদশ বছৰ ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে তোমাৰ দেখোন শ্মশানতে বসতি
গায়ে লৈলা বাঘৰ চৰ্ম্ম সৰ্পৰ লৈলা যজ্ঞ সূত্ৰ
তুমি ফুৰা ভিক্ষা মাগি যায় ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে তোমাৰ শিৰে ফনী
পঞ্চমুখে শব্দ কৰে ভৱানী ॥ (এ সদাশিব হে…)

এ সদাশিব হে তুমি ফুৰা ডম্বৰু বজায়
কটিত পিঙ্গল পিন্ধি বৃষভ বাহনে চৰি
ফুৰা প্ৰভু ভাঙৰ লাক খাই ॥ (এ সদাশিব হে…)

সদায় সদাশিব বোলে নৰে
তাক কি কৰিব যমৰ কিঙ্কৰে
আছিলা দৰিদ্ৰ বিপ্ৰ দামোদৰ ॥ সদায় সদাশিব……)

তাহান ব্ৰাহ্মণী অতি পতিব্ৰতা
দুঃখে দন্দ যুগ যায় ॥ সদায় সদাশিব……)

গোসাঁনীৰ নাম।

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ দুৰ্গতি নাশিনী
দুৰ্গতিক নাশ কৰা ভৈৰৱী ভৱানী। (এ দুৰ্গা তাৰিণী এ...)

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ শক্তি সনাতনী
শৰণাগতকে ৰক্ষা কৰা নাৰায়নী॥ (এ দুৰ্গা তাৰিণী এ...)

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ চাগ পাৰ মহৰ বলী খায়
কৈলাসতে আছিলা ত্ৰিভঙ্গে নাচিলা
মহাদেৱে ডম্বৰু বজায়॥ (এ সদাশিৱ হে...)
দুৰ্গা তাৰিণী এ...)

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ অসুৰ বধিতে
অৱতাৰ হৈলা মাতা দেৱতাৰ হিতে॥ (এ দুৰ্গা তাৰিণী এ...

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ নামে দশ-ভূজা
সিদ্ধ মুনি ঋষয়ে কৰে চৰণত পূজা॥ (এ দুৰ্গা তাৰিণী এ...)

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ ভূৱন ভুলায়
তাপ গুছা শান্ত কৰা ভগৱতী আই॥ (এ দুৰ্গা তাৰিণী এ...)

এ দুৰ্গা তাৰিণী এ এ তৃনয়ণী
তোমাত পৰ সুন্দৰী ত্ৰিভূৱনে নাই॥ (এ দুৰ্গা তাৰিণী এ...)

এ দুর্গা তাৰিণী এ এ তৃনয়ণী
মধুপক জিনি অ'ছে গমণী ॥ (দুর্গা তাৰিণী এ…)

এ দুর্গা তাৰিণী এ এ তৃনয়ণী
নাগে পাশে বান্ধি থৈছে আপোনা-আপুনী ॥ (দুর্গা তাঃ এ…

এ দুর্গা তাৰিণী এ এ তৃনয়ণী
তোমাত পৰ সিদ্ধেশ্বৰী নাই ত্ৰিভুবনে ॥ (দুর্গা তাঃ এ…)

এ দুর্গা তাৰিণী এ এ তৃনয়ণী
তোমাত পৰ অন্নপূর্ণা নাই ত্ৰিভুবনে ॥ (দুর্গা তাঃ এ…)

এ দুর্গা আহিছে হে হিমালয় ছাৰি
কিবা পূজা ি'ৰ লাগে নাজানিলো আমি ॥ (দুর্গা তাঃ এ…)

এ দুর্গা আহিছে হে হিমালয় ছাৰি
তোমাকে পূজিবৰ দ্ৰব্য নোপালো বিচাৰি ॥ দুর্গা তাঃ এ…)

দুর্গাদেৱী ভগবতী এ পশুপতি জায়া
চৰণ শৰণ লৈলো ৰাখা মহামায়া ।
দুর্গতি নাশিনী দুর্গা দুঃখ বিনাশিনী
দুর্গতিক নাশ কৰা ভৈৰবী ভৱানী ॥

দুর্গতি নাশিনী দুর্গা এ পদৰ তলে লাগো
ভকত বৎসল আই শুভ বৰ মাগো ॥
দুর্গাপদে নৌকা থনি এ হৃদয়তে চৰে
আপদ কুম্ভীৰ ভয়ে সমুদ্ৰতে তাৰে ॥

বিষ্ণুৰূপে নাৰায়ণী গৰুড় বাহিনী
শঙ্খ চক্র গদা ধৰি ৰাখা ঠাকুৰাণী।
নাৰায়ণী কাত্যায়নী শক্তি সনাতনী
শৰণাগতক ৰক্ষা কৰা নাৰায়ণী।

নাৰায়ণী কাত্যায়নী পুষ্প জুখি লোৱা
ক্রোধ দৃষ্টি এৰি মাতা সদয় দৃষ্টি হোৱা॥
ৰূপং দেহি জয়ং দেহি যশং দেহি আই
তোমাৰ চৰণে ৰক্ষা কৰিছা সদায়॥

বাৰে বাৰে ৰাখি আছা আই ভবেশ্বৰী
এই বাৰো ৰক্ষা কৰা কৃপা দৃষ্টি কৰি॥
ৰাখা ৰাখা মহামায়া মায়া বাঘে খায়
তুমি মাতা নেৰাখিলে ৰাখোতা যে নাই॥

ৰাখা কালী ৰাখা চণ্ডী এ ৰাখা মোৰ প্ৰাণ
জন্মেজয় সাগৰত কৰা পৰিত্ৰাণ॥
তুতি ভক্তি নেজানিলো এ নেপাও সেৱাৰ তাও
আপোনাৰ গুণে তুষ্ট হোৱা যোগ মাও॥

ৰাখি আছা ভগৱতী এ দয়াৰ কাৰণে
তোমাৰ দাসক ৰক্ষা ধৰিছো চৰণে॥
আমি অকিঞ্চন আই চৰণৰে বন্দি
তুষ্ট হোৱা হৈমৱতী দাসৰ সৰ্ব্বাঙ্গি॥

কি দিয়া পূজিবো আই কি আছে আমাৰ (হে জয় জয়
ভগৱতী ভবানী কামাখ্যা)
কি দিয়া কৰিবো সেৱা চৰণে তোমাৰ (জয় জয়···)
পুষ্প দি পূজিলো হেতেন ভোমোৰাই চুম্বিলেহে (জয় জয়···)
জল দি পূজিলো হেতেন মাছে বিতালিলে (জয় জয়···)
দুগ্ধ দি পূজিলো হেতেন বাচুৰে চুম্বিলে হে (জয় জয়··)
দ্ৰব্য দি পূজিলো হেতেন নেপালো বিচাৰি হে (জয় জয়···)
মন দি পূজিলো হেতেন মনো নহয় থিৰ হে (জয় জয়...)
দেহ দি পূজিলো হেতেন দেহো নহয় শুচি হে (জয় জয়...)
ধন দি পূজিলো হেতেন আপোনাৰে আছে হে (জয় জয়...)
যেই পুষ্পে পূজিম আই সেই পুষ্পেই চুৰা হে (জয় জয় ··)
নাম ধনেই পূজিম আই পদধুলি পুৰা হে (জয় জয় ..)

ঠাকুৰাণীৰ নাম

এ ঠাকুৰাণী এ আই তোমাৰ লীলা চৰণেৰে ৰতি
দুয়ো চৰণলৈ প্ৰাৰ্থণা কৰিছো ৰক্ষা কৰা ভগবতী ॥
এ ঠাকুৰাণী এ আই আগতে শঙ্খ বজাই
বিমানে সহিতে নামি আহিছে নৰে মনিষৰে ঠাই ॥

এ ঠাকুৰাণী এ আই ৰাতিকো কৰালা দিন
এক হস্তে লৈলা কৈলাসৰ টোকাৰী আক হস্তে লৈলা বীণ ॥
এ ঠাকুৰাণী এ আই নিশ্বাসতে বোলা ৰাম
সহস্ৰ শিৰীয়া ৰাবনক বধিয়া লৈলা যোগেশ্বৰী নাম ॥

এ ঠাকুৰাণী এ আই এনে দেখা শুনা নাই
গলে বনমালা জটীয়া পগলা ডুৱ ডুৱ ডম্বৰু বায় ॥
এ ঠাকুৰাণী এ আই কেন্দুকে চাপৰি বায়
কুণ্ডাই ক্ষৰ জ্বলাই ৰজাই জুমি চায়
নাচে দুৰ্গা দেৱী আই ॥

এ ঠাকুৰাণী এ আই আকাশে বুলিলা বৈ
যি ঠাইত তোৰ প্ৰাণ বৈৰী নাৰায়ন জন্মিছে গৈ ॥
এ ঠাকুৰাণী এ আই তুমি জগতৰ মূলা
কাষত কলসি হাততে মাৰ্জ্জনা
মাথাই ধৰিছে কুলা ॥

এ ঠাকুৰাণী এ আই তোমালৈ যমে দৰায়
অম্বিকা চণ্ডিকা ভৱাণী কালিকা
এই ৰূপে ফুৰা বেৰায় ॥

এ ঠাকুৰাণী এ আই চৰণে ধৰা চপায়
তোমাৰ প্ৰসাদে দেবতা সন্তোষে
অমৰাবতী পুৰে আই ॥

এ ঠাকুৰাণী এ আইক মাগা
তোমাৰ চৰণে কৰো নমস্কাৰ
এই বাৰ দাসক ৰাখা ॥

ভৱাণী ভৱাণী ভৱাণী আই
আছিলা দৰিদ্ৰ বিপ্ৰ দামোদৰ
ভৱাণী……

এ বৈষ্ণৱ অতি পবিত্ৰ এ
ভৱাণী……

তোমাকে পূজিবো নামে উপায়
ভৱাণী……

আইৰ নাম

শাৰী শাৰী হৈয়া গোপী তৃণতে বসিয়া
দুৰ্গাকে আৰাধে সবে অঞ্জলী ভৰিয়া ॥
পাদ্য অৰ্ঘ আচমনি এ কুশাসন দিয়া
গন্ধে পুষ্পে ধুপে দীপে দুৰ্গাকে পূজিয়া ॥
আছে আছে আচমনি এ হৰেৰ জননী
কিবা পূজা দিব লাগে নেজানিলো আমি ॥
আইক মাতো আইক মাতো সাদৰী সাদৰী
চৰণতে পৰি কান্দো বাগৰি বাগৰি ॥
আইক লাগে কিবা পূজা এ আমি অনাচাৰা
নামেৰেই কৰিবো সেৱা গোপিনী বিচাৰি ॥
আই তুমি মহামায়া এ সাগৰ সমান ।
আচল পাতিয়া মাগো দিয়া জীব দান ॥

আই মোৰ ভগৱতী মাতৃ
আই মোৰ ৰঙ্গে সবাহ পাতি
আই মোৰ অনাইছে গোপিনী মাতি ॥

আই মোৰ গকুলৰ গোপিনী
আই মোৰ আহিছে আপুনি
আই মোৰ পাতিছে হৰি মণ্ডলি ॥

আই মোৰ আইও আহিছে
আই মোৰ জগতেওঁ জানিছে
আই মোৰ শীতলি পাৰে চলায় ॥

আই মোৰ বনৰ বনে চৰায়
আই মোৰ শিশু মাথা দোঁৱায়
আই মোৰ সাগৰেও জল যোগায় ॥

আই মোৰ আইও আহিছে
আই মোৰ দাসীয়েও কান্দিছে
আই মোৰ আইৰে চৰণতে ধৰি ॥

আই মোৰ নেকান্দিবা দাসী
আই মোৰ তুষ্ট হৈলো আসি
আই মোৰ তুমি যাম যশস্যা কৰি ॥

আই মোৰ ভয় ভীত হৈয়া
আই মোৰ তোমাতে চণ্ডিকা
আই মোৰ স্মৰণ লৈলো নিশ্চয় ॥

আই মোৰ ভয়ে পৰিত্ৰাণ
আই মোৰ কৰা নাৰায়ণী
আই মোৰ সমস্ত তোমাৰে দাস ॥

আই মোৰ ভয় নকৰিবা
আই মোৰ ভয়াতুৰ নহবা
আই মোৰ আয়ে কৰি যাব দয়া ॥

আই মোৰ নমো নাৰায়ণী
আই মোৰ পতিত পাৱনী
আই মোৰ কৈলাসে কৰিলা বাস ॥

আই মোৰ বিস্ফোতৰ ভয়ে
আই মোৰ ৰক্ষা কৰা আয়ে
আই মোৰ সমস্ত তোমাৰে দাস ॥

আই মোৰ দুখীয়াৰ ভগা ঘৰ
আই মোৰ দুৱাৰত নাই থৰ
আই মোৰ আইলোক সোমাইছে ৰঙ্গে ॥

আই মোৰ দুখীয়াৰ ঘৰলৈ
আই মোৰ আই লোক আহিছে
আই মোৰ দিবলৈ নাইকিয়া একো ॥

আই মোৰ মুৰবে কেশেৰে
আই মোৰ পাও মলচিমে
দেহৰ পাৰি দিমে সাকো

আই মোৰ ওভোটাই আঁহিতক
আই মোৰ আয়ে কই গলে
আই মোৰ আইৰ মান ধৰমি নাই ॥

আই মোৰ কি চৰাই নাচিছে
আই মোৰ আয়ে ফুল বাচিছে
আই মোৰ দুখীয়াৰ ঘৰে সোমায় ॥

আই মোৰ মহাদেউৰ দালিমে
আই মোৰ পাতে
আই মোৰ ঠালে ভৰি ভৰি লাগে ॥

আই মোৰ আচল পাতো আই
আই মোৰ জীবদান মাগো আই
আই মোৰ অনুগ্ৰহ কৰিব লাগে ॥

আই মোৰ কাষৰিৰে পৰা
আই মোৰ বাগৰি পৰিছো
আই মোৰ নৈৰে এচলীয়া গৰা ॥

আই মোৰ ঠাউনিৰে পেৰা
আই মোৰ এঠাউনিত পৰিছোঁ
আই মোৰ আয়ে পাৱে মেলি ধৰা ॥

আই মোৰ মাতিৰে পুতলা
আই মোৰ সজাই থৈ ইছিলো
আই মোৰ আয়ে পাপ ধৰা নাই

আই মোৰ আয়ে পাগ ধৰি
আই মোৰ তেলো খৰে কৰি
আই মোৰ জীৱই বৰ দুঃখ পায় ॥

আই মোৰ নেজানি সোমালো
আই মোৰ আইৰে ফুল বাৰী
আই মোৰ নিচিঙ্গি চিঙ্গিলো কলি ॥

আই মোৰ ইবাৰৰ দোষকে
আই মোৰ ক্ষমা ভগৱতী
আই মোৰ মাতো চৰণতে ধৰি ॥

আই মোৰ কোনে সোমাই গলে
আই মোৰ আইৰে ফুলবাৰী
আই মোৰ কোনে ভাঙ্গি গলে তাতি ॥

আই মোৰ হাতে জোৰে কৰি
আই মোৰ মাতো তুতি কৰি
আই মোৰ ভাগোক মহামায়াৰ ঘাটি ॥

আই মোৰ নেজানি সোমালো
আই মোৰ আইৰে ফুলবাৰী
আই মোৰ ফুলতে লগালে ঘাটি ॥

আই মোৰ ঘাটি ভঙ্গাবলৈ
আই মোৰ আই মহামায়া
আই মোৰ আনাইছে গোপিনী মাতি ॥

আই মোৰ তুতি কি নুতি আই
আই মোৰ পানী চামনি আই
আই মোৰ তিনিও আইৰ ভেদ নাই ॥

আই মোৰ দাতে তৃণধৰি
আই মোৰ কেশ আগে কৰি
আই মোৰ আহকে মাগো জীবদান ॥

আই মোৰ মাগো জীবদান
আই মোৰ মাতৃ দিয়া বৰ
আই মোৰ অজ্ঞান বালকৰে হৈ

আই মোৰ আইৰে পাৰে মচা
আই মোৰ কপাহী গামোচা
আই মোৰ আইৰে কলিকতা পীৰা ॥

আই মোৰ বৰ আই পাচিছে
আই মোৰ সৰু আই আহিছে
আই মোৰ ফুলবাৰী দেউৰ ঘৰৰ পৰা ॥

আই মোৰ আই মহামায়া
আই মোৰ শঙ্কৰৰে জায়া
আই মোৰ ভৃত্যক কৰি যাবা দয়া ॥

আই মোৰ থুৰি কলা পাতৰ
আই মোৰ লাহৰি বিচনি
আই মোৰ পৰিব নিদিয়ে মাথি ॥

আই মোৰ সোণৰে ৰূপৰে
আই মোৰ এহালি চকৰী
আই মোৰ আই ললে কৰনি ভৰি

আই মোৰ হলা বিৰিশক
আই মোৰ আয়ে পোনাই গলে
আই মোৰ সোণৰে লাখুটি ধৰি ॥

আই মোৰ ৰূপৰে এখনি—
আই মোৰ দলা নাৰায়নী
আই মোৰ সোণৰে এখনি দলা ।

আই মোৰ বৰ আই বাচিছে
আই মোৰ বকুল নিৰেমালি
আই মোৰ সৰু আই কৰণি ধৰা ॥

আই মোৰ বৰ আই লাহতি
আই মোৰ সৰু আই পাহতি
আই মোৰ ফুলৰ বৰ বৰ কলি ॥

আই মোৰ পচা শৰীলতে
আই মোৰ আয়ে ফুল বাচিছে
আই মোৰ এপাহী দুপাহী কৰি ॥

আই মোৰ বাৰীৰে টগৰ ফুল
আই মোৰ কি দিলে হব জুৰ
আই মোৰ আয়ে জুৰ নকৰে মানে ।'

আই মোৰ আইৰে নাম সুমলা
আই মোৰ দিছে ফুলৰ মালা
আই মোৰ পানী যেন কৰিব গা ॥

আই মোৰ আইৰ নাম মাদৈ
আই মোৰ দুখিতক দয়াকৈ
আই মোৰ দি যাবা হৃদয় জুৰাই ॥

আই মোৰ বৰ আই বহিবৰ
আই মোৰ মুঠা কঠৈ খনি—
আই মোৰ তাও কাপোৰবে তুলি ।।

আই মোৰ এশ বিচনীৰে
আই মোৰ বিচিব লাগিছে
আই মোৰ আইৰে কুমলীয়া ভনী ।।

আই মোৰ থাহে তিনি বেলী
আই মোৰ যায় তিনি বেলি
আই মোৰ মাণচৰ চেতনা পাই ।।

আই মোৰ হাৰ ফুটি ফুটি
আই মোৰ গুলায় জুৰি জুৰি
আই মোৰ তেওঁ ফুল চিনোতা নাই ।।

আই মোৰ আইৰে চেনেহৰে
আই মোৰ ম'ৰা চৰাই হালি
আই মোৰ দলৰ চৌপাশে চৰে ।।

আই মোৰ হস্তী গমনে
আই মোৰ আই নামি আহে
আই মোৰ চহৰ ফুৰিবৰ মনে ।।

আই মোৰ দলতে উঠিয়েই
আই মোৰ মহাদেউ বহিছে
আই মোৰ বেলত পৰি আছে ছাঁয়া ॥

আই মোৰ দুৰ্গা ভৱানী
আই মোৰ দুয়ো শাইক পাচিছে
আই মোৰ প্ৰাণীক কৰি অহা দয়া ॥

আই মোৰ বাটৰে দুবৰি
আই মোৰ মই তোলো চাপৰি
আই মোৰ আই আহিবৰে শুনি ॥

আই মোৰ অংপে মটীয়া
আই মোৰ আই কুমলীয়া
আই মোৰ চোঁৱৰ আনিছে বুলি ॥

আই মোৰ ঘৰো সাৰিলো
আই মোৰ চোতালো সাৰিলো
আই মোৰ পদূলি মুখলৈ চাই ॥

আই মোৰ আহে আহে বুলি
আই মোৰ বাট চাই আছিলো
আই মোৰ পালেহি তকুলি আই ॥

আই মোৰ গধূলি গধূলি
আই মোৰ আই ফুৰে পথুলি
আই মোৰ দুখীয়াৰ জীবনে ৰাখি ॥

আই মোৰ এখনৈ মুখতে
আই মোৰ ফুল ভৰা দিলে
আই মোৰ দিহিংৰ মুখলৈ চাই ॥

আই মোৰ বাটত লগে পাই
আই মোৰ নাৱত শুধিলে
আই মোৰ কি ফুল ভৰা দিছা আই ॥

আই মোৰ দিছো পানী মুদি
আই মোৰ গুলাই ৰৰ মুগী
আই মোৰ মনিচে নেপালে চিনি ॥

আই মোৰ কৈলাসৰ ওপৰে
আই মোৰ আয়ে পচি খেলে
আই মোৰ ৰিনিকি ৰিনিকি শুনো

আই মোৰ পচিৰ ঢাল এৰি
আই মোৰ আই নামি আহে
আই মোৰ জীৱই দুখ পাইছে বুলি ॥

আই মোৰ পদুলিত এক দায়
আই মোৰ চোতালত এক দায়
আই মোৰ মজিয়াত শতেক দায় পাবা ॥

আই মোৰ শতেক দায় ক্ষেমিবা
আই মোৰ আই ভগৱতী
আই মোৰ দাসৰ দয়া কৰি যাবা ॥

আই মোৰ লুইতৰে বালি
আই মোৰ তিয়াব নোৱাৰি
আই মোৰ বকনে নিতিয়াই মানে ॥

আই মোৰ মনিচৰ পোৱালী
আই মোৰ ভুলিব নোৱাৰি
আই মোৰ আৰে পাৰ নুফুৰাই মানে ॥

আই মোৰ সোণৰে ৰূপৰে
আই মোৰ এজুৰি কলচি
আই মোৰ আগতলৈ জলে ভৰাওঁ ॥

আই মোৰ গধুলি আহিব
আই মোৰ আই ভগৱতী
আই মোৰ সেৱাকৈ চৰণ ধুৱাওঁ ॥

আই মোৰ কৈলাসত ভৱানী
আই মোৰ পাহ ৰান্ধিছিলে
আই মোৰ তামিলে সাঁচিলে দৈ ॥

আই মোৰ খুৰাতে আনিছে
আই মোৰ জ[illegible] চন্দনে
আই মোৰ সবাকো যাবে পিন্ধাই ॥

আই মোৰ আইলৈ আগে কৰি
আই মোৰ শুকুলা পিঠাগুৰি
আই মোৰ গোপিণীৰ মাননি গুৱা ॥

আই মোৰ মহাদেউৰ মাননি
আই মোৰ বকুল নিৰেমালি
আই মোৰ অনাইছে বিমানৰ পৰা ॥

আই মোৰ উজাই আহিলে
আই মোৰ আইৰে সাতে ভনী
আই মোৰ লুইতলৈ যোৱা ॥

আই মোৰ অকলো মনিছে
আই মোৰ প্ৰাৰ্থণা কৰিছে
আই মোৰ মহাদেউ গোসাইলৈ কোৱা ॥

আই মোৰ উজাই আহিলে
আই মোৰ আইৰে সাতে ভনী
আই মোৰ মাৰে নাও সংযুগে পাই ॥

আই মোৰ দুখীয়াৰ ঘৰতে
আই মোৰ ৰূল ভগৱতী
আই মানে সতে কৰে পাই ॥

আই মোৰ উজাই আহিলে
আই মোৰ আইৰে সাতে ভনী
আই মোৰ হাতভে কৰনি লৈ ॥

আই মোৰ হাততে কৰনি
আই মোৰ মাথাতে ওৰনি
আই মোৰ ফুৰিছে বসন বিলাই ॥

আই মোৰ উজাই আহিলে
আই মোৰ আইৰে সাতে ভনী
আই মোৰ বালিতে থপিলে বাতি ॥

আই মোৰ প্ৰাণীৰ বিকলে
আই মোৰ দেখিব নোৱাৰি
আই মোৰ আপুনি গৈ গাইছে ঘোষা ॥

আই মোৰ আইৰ নাম শীতলা
আই মোৰ দুখীয়াৰ পুতলা
আই মোৰ দিযাবা হৃদয় জুৰাই ॥

আই মোৰ শীতলা দেৱী আই
আই মোৰ শীতল চৰণেৰে
আই মোৰ ধুলা দি অনুগ্ৰহ কৰা ॥

আই মোৰ শীতল চৰণতে
আই মোৰ ভজে যিটো জনে
আই মোৰ তাকো ৰক্ষা কৰে আয়ে ॥

আই মোৰ শীতলাৰে পানী
আই মোৰ অনাইছে ভৱাণী
আই মোৰ তামৰে কলসী লৈ ॥

আই মোৰ সাত জন ব্ৰাহ্মণে
আই মোৰ চণ্ডি পাঠ কৰিছে
আই মোৰ ভৱাণীক আগতে লৈ ॥

আই মোৰ শিতলাৰে ঘাটে
আই মোৰ আয়ে স্নান কৰোতে
আই মোৰ লাহুৰ চুলি অৰি মেলি ॥

আই মোৰ জাউতি যুগীয়া
আই মোৰ আইৰে শৰণীয়া
আই মোৰ পৰলৈ নিদিবা এৰি

আসন পতা সবাহৰ নাম

শাৰী শাৰী হৈয়া গোপী..........

আই মোৰ আসন পাতি থৈছে
আই মোৰ বহোক মহাত্মা
আই মোৰ থাকক হৰি কথা শুনি ॥

আই মোৰ আসনতে বহি
আই মোৰ হাতে থলে থলি
আই মোৰ গোপিনীৰ কাকুতি দেখি ॥

আই মোৰ কতকে কাকুতি
আই মোৰ কৰহে গোপিনী
আই মোৰ তুলি যাম যশস্যা কৰি ॥

আই মোৰ আসনৰ আগতে
আই মোৰ গুৱা কাটি থৈছো
আই মোৰ উঠোতে বহোতে খাবা ॥

আই মোৰ চকুত পানে থোৱা
আই মোৰ আসনত বহিবা
আই মোৰ দাসক দয়া কৰি যুাবা ॥

আই মোৰ আসনতে বহি
আই মোৰ কলপটী পাতৈ আছে
আই মোৰ [illegible] ॥

আই মোৰ বসিবক লাগি
আই মোৰ আসন পাৰি থৈছো
আই মোৰ শিৰৰে ওপৰে তুলি ॥

আই মোৰ আহুতৰ গছতে
আই মোৰ আয়ে পুথি পঢ়ে
আই মোৰ গোপিনী কাকুতি কৰে ॥

আই মোৰ গোপিনীৰ কাকুতিত
আই মোৰ ৰব নোৱাৰি
আই মোৰ আই আহি আসনত বহে ॥

আসনতে বহি আয়ে নমাই দিছে ভৰি
চৰণতে পৰি কান্দো বাগৰি বাগৰি ॥

আসনত বহি আয়ে চতুৰ্দ্দিকে চায়
অসুৰৰ পঞ্চ সেনা বিভঙ্গে পলায় ॥

আসনত বহি আয়ে ফুলৰ ললে বেখা
পৃথিবীলৈ আহি আয়ে নৰক দিছে দেখা ॥

আসনত বহি আয়ে আনন্দ কৰিছে
সোণৰ থৰিকালৈ নিৰ্ম্মালি বাচিছে ॥

আসনৰ চৌ পাশে এ চম্পা নাগেশ্বৰ
মলমলি গোন্ধাই আছে গোসানী সকল ॥

দুৱাৰতে গুৱামালি ঘটত আমাৰ দালি
আসনতে বহি আছে জীৱৰ অধিকাৰী

শীতলা নাম

নমামি শীতলা দেবী এ পদৰ তলে লাগো
ভকত বৎসল আই শুভ বৰ মাগো ॥
নমামি শীতলা দেবী এ জণ্টাজল্টি কেশ
মাৰ্জ্জনি কলস লৈ দিগম্বৰী বেশ ॥

ইপাৰতে বংশী মাৰে সিপাৰতে ধ্বনি
ধুপ খেলি আহি আছে শীতলা গোসানী ॥
কাষে কুম্ভ মাথে চুৰপা হাতে সমাজলি
গন্ধৰ্ব্ব বাহনে আসে শীতলা গোসানী ॥

অতি দিব্য কুলাখনি মস্তকতে লৈয়া
বসন বিলাই ফুৰে লাস হৈয়া ॥

শীতলা শীতলা বুলি এ পশিলো শৰণে
বিস্ফোটৰ ভয়ৰ পৰা ৰাখিয়ো চৰণে ॥

শীতলা মাৱকে আমি এ কাতৰ কৰো
অনুগ্ৰহ কৰা আইৰ চৰণতে ধৰো ॥

শীতলা শীতলা বুলি স্মৰে একবাৰে
সহস্ৰ আপদে তাক কি কৰিব পাৰে ॥

শীতলা শীতলা বুলি যিটো নৰে এ
সঘনে শীতলাক স্মৰে
বিস্ফোটক ভয়ে শীঘ্রে ভগৱতী
তাকে পৰিত্রাণ কৰে ॥

শীতলা গোসানী আই
শীতলা চৰণতে ৰতি
দান্তে তৃণ ধৰি কেশ আগে কৰি
আই-কে মাগো জীৱদান ॥

আই সবাহৰ নাম

আইৰ আগত জ্বলি আছে তামুলি হেন চৰা
দুখীয়ালৈ পেলাই দিছে শুচি ফুলৰ মাল্য ॥

আই আছিল মুধুপিলে গৃহতে জঞ্জাল
আমি আইক নেদেখিলো অভাগীৰ কপাল ॥

গধুলিতে আই আছে পদূলিলৈ চাই
মহামায়া আই আছে সোনৰ বংশী বাই ॥

গধুলিতে পদূলিতে লগাই থৈছো বাতি
নে জানো ককণা মই আছে কোন বাতি ॥

চহৰ ফুৰি আই আছে হাতত কমল ফুল
আইৰ পাতৰ চাতি মাৰি হৃদয় কৰা জুৰ ॥

থুপি থুপি নেমুটেঙা অৰি আছে দাল
আইৰ আশ্বত্থ বটা দিছে দেখিবলৈ ভাল ॥

দ'ল থহিল বালি পেলাই এ কলচি নমাই
আমাৰ গাত কিবা হব বাধা হে গোঁসাই ॥

দ'লৰ পৰা নামি আহে পাৰ্ব্বতী আই
দণ্ডে চক্ৰে কাঢ়ি ললে মহাদেৱে পাই ॥

দ'লৰ পৰা নামি আহে পাৰ্ব্বতী আই
দুখীতক দয়া কৰা হৃদয় জুৰাই ॥

মহাদেউৰ দোল খহি বৈ আছে নৈ
প্ৰাণীৰ বিকল দেখি আই আছে বৈ ॥

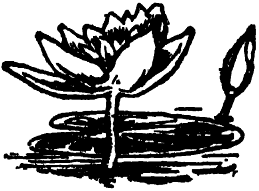

অপেশ্বৰী সবাহৰ নাম

ওপৰৰ দেৱতাই ওলাই মেল কৰে
কুমাৰী কে পূজা কৰে ॥

আই অপেশ্বৰীক মাতিম কেনে কৰি
কৰিম কোন ভাৱে সেৱা ॥

ৰূপৰে জখলা সোণৰে মেখেলা
আহে অপেশ্বৰী নামি।

দুপৰ বেলা মেল কৰে
ছয়ঁ াত পৰে ভৰি

কাতৰ কৰি মাতো
আই অপেশ্বৰী ॥

ৰূপৰে এটি ধুপ সোণৰে এটি ধুপ
আই অপেশ্বৰী প্ৰাৰ্থনা কৰিছো
এই নামে সন্তোষ হক

জোনে বেলিয়ে লগে ভটিয়ালে
লগত যায় তামুলি তৰা ;
ক্ষণেক বৈ যোৱা আই অপেশ্বৰী
লৈ যোৱা কুমাৰীৰ পূজা ॥

নামে সেৱাকৈ গোপিনী পাঠে [illegible]
তুষ্ট হোৱা ভগৱতী এ ॥

এ হৰো সন্তোষে হৰিও সন্তোষে
দুৰ্গা আই সন্তোষে হৱা এ ॥

নামত নধৰিবা দোষ পদত নধৰিবা দোষ
আমি মূঢ়মতি নেজানো ভকতি
এই নামে সন্তোষ হওক ॥

গঙ্গাৰ নাম

গঙ্গা দৰশনে চল আগমনে
দাৰিদ্ৰ দুখুনী লোকে
উদ্ধাৰ হৈবন্ত অনাথিনী লোক
গঙ্গা ভাগীৰথীৰ পদে ॥

গঙ্গা গঙ্গা বাণী বোলে সবে প্ৰাণী
তাঁৰো পাপ হৰি হৰি
উদ্ধাৰ হৈবন্ত অনাথিনী লোক
গঙ্গা ভাগীৰথীৰ পদে ॥

গোমুখী গঙ্গা উত্তৰ বাহিনী
মুনীশ্বৰ আনন্দিনী
তপস্যাৰ বলে ভগীৰথ নমালে
পাপী উদ্ধাৰ হওক বুলি ॥

গঙ্গাৰ মধ্যেতে পদ্ম ফুলি আছে
আছে পৰিষদে বেৰি
হিমে হিমে কৰি অমৃত বৰষিছে
যাইবা কোন মতে এৰি ॥

গঙ্গাৰ মহিমা কেও নেজানিলে
কিঞ্চিৎ জানন্ত হৰে
সেহিসে কাৰণে গঙ্গাক মহেশ্বৰে
লৈ আছে জস্তাৰ ভিতৰে ॥

নাৰদে বোলয় জানা পাৰেবতী
তোমাত কিছু কাজ নাই
অতি হাবিয়াসে গঙ্গাক বিয়া কৰাই
লৈ আছে জস্তাৰ ভিতৰে ॥

জস্তাৰ ভিতৰত আছে ভাগীৰথী
আমি দৰশনে পাওঁ ॥

জস্তাতে আসনে জস্তাতে বাসনে
থাকে জস্তা পাৰি শুই
সতিণী গঙ্গাকে ভাবন চুৰি কৰিসে
জস্তাতে লগামে জুই ॥

জুলি জোলোঙ্গা জুই দি পুৰিমে
ভিক্ষাৰো মাৰিমে ক'ণ
মহাদেউৰ পুথুৰীত তুফালে তুশাৰী
মাজতে লাগে বহায় ॥

লগলৈ বুলি সতিনী আনিলে
মতিকো করিলে চন
লবি যাওঁতে তয়তে দবিলো
লুটি খাই ভাঙ্গিলে ভবি ॥

আছি দেখিলোহি গঙ্গা ভাগৰথী
সোণৰে বন্ধোয়া পাৰি
জীৱন্তে গঙ্গা মাও নিদানে গঙ্গা মাও
চৰণে নপৰে মনে ॥

জন্ম জন্মান্তৰত পাপকো খণ্ডিবে
পুণ্য হওক বাৰম্বাৰ
গঙ্গা গঙ্গা বাণী বোলে সবে প্ৰাণী
তাৰো পাপ হৰি হৰ ॥

আইস মাতা ভাগীৰথী
বৈস সিংহাসনে হে মা ॥

সেবা কৰি চৰণ ধোৱাও
ভৃঙ্গাৰেৰ জলে হে মা ॥

আইস আইস গঙ্গা মাতা
ৰইস সিংহাসনত হে মা ॥

সেৱা কৰি থাকিম মাতা
দুখানি চৰণ হে মা ॥

গঙ্গা গঙ্গা বুলি দাকে
গঙ্গা নাহি ঘৰে হে মা ॥

পাচেকি তৰাইছে গঙ্গাই
শিৱৰ মন্দিৰে হে মা ॥

ব্ৰহ্মময়ী গঙ্গাদেৱী
নয়নে দেখিলো হে মা ॥

ভগীৰথে মৰে বুলি
বিল্ব দিলা পাসি হে মা ॥

বিষ্ণু পাদোদকে গঙ্গা
ভৈলা উতপতি হে মা ॥

মগধ বাহিনী গঙ্গা
অতি বেগোৱৰ হে মা ॥

ঐৰাৱতৰ দৰ্প মাতা
কৰিলা নিষ্ফল হে মা ॥

ভগীৰথে শঙ্খ বাই
ভাগীৰথী চলি যাই
জাহ্নুমুনি কৰিলেক পান হে মা ॥

ভগীৰথৰ স্তুতি বাণীত
সন্তুষ্ট ভৈলন্ত মুনি
উৰু ফালি কৰিলেন বাহ্ৰ হে মা ।

পতালতে মন্দাকিনী
স্বৰ্গত্ৰ সুৰেশ্বৰী হে মা ॥

পৃথিবীলৈ আহি নাম
পালা ভাগীৰথী হে মা ॥

শিৱৰ শিৰে ভাগীৰথী
কৰিছে বঞ্জিত হে মা ॥

ভগীৰথে নমাই আনি
থলে পৃথিবীতে হে মা ॥

এ গঙ্গা তাৰিনী এ ভীষ্মক জননী
দিয়া দেখা কৰো সেৱা আমি অনাথিনী
গঙ্গা বয় ধীৰে গঙ্গা বয় ধীৰে
বলায়ে তুলসী কলে গঙ্গাৰ তীৰে ॥

বলায়ে তুলসী কলে গঙ্গাৰ তীৰে
সেইসে তুলসী লৈ ঐ মুনী কৰে ধ্যান
সকলো যাত্ৰীয়ে আহি গঙ্গাত কৰে স্নান ॥

গঙ্গা বয় ধীৰে গঙ্গা বয় ধীৰে
যাক সদাশিৱই লৈ আছে শিৰে ॥

জন্মাষ্টমীর নাম

ঘোৰ অন্ধকাৰ শিলা বৰষিছে
সুশুনো প্ৰজাৰে মাত
পালি প্ৰহৰায়া সবে নিদ্ৰা গলে
উপজিলে জগন্নাথ ॥

গোসাই উপজিবে জানি বসুদেৱে
সশাংএ কৰিলে স্নান
মনৰ উমানে গঙ্গাৰ তীৰত
বামুনক দিছে দান ॥

ঘোৰ অন্ধকাৰ স্বামী অকলশৰে
কোলাতে লৈলা গোপাল
যমুনা বাঢ়িছে কেনে কোভোকাৰে
হৈবা কোন মতে পাৰ ॥

বৰষে কনিকা মেঘে ওপৰত গাৰ্জে
ফেনাই ধৰিছে ছাতি সৰ্পৰাজ নাগে ॥

দুৰ্গা পূজাৰ নাম

(১)

পাদ্য অৰ্ঘ আচমনি কুশাসনত দিয়া
গন্ধে পুষ্পে ধুপে দীপে দুৰ্গাকে পূজিয়া ।

আছে আছে আচমনি হৰেৰ জননী
কিবা পূজা দিব লাগে নেজানিলো আমি ।।

পঞ্চ মুদ্ৰা দেখাইয়া কৰে আবাহন
সবিনয়ে স্তুতি কৰে সুৰথ ৰাজন ।।

কৰে ঘৰে আহিলা মাতা কৈকেতে পালা পূজা
ৰক্ত চন্দন বেল পত্ৰ চৰণতে পূজা ।।

মোলান পৰি আছে দুৰ্গা শুকাই আছে মুখ
জনম ভিক্ষাৰীৰ ঘৰে বহু পালা দুখ ।।

শুকাই আছে মুখ খনি কঁপিছে হৃদয়
সৰ্পে বেৰি থাই বুলি কৰিছেনে ভয় ।।

সেয়াই সৰ্পে বেৰি তোমাক নকৰিবা ভয় ।
সদাশিৱৰ ভাৰ্য্যা তুমি জানিবা নিশ্চয় ।।

জয়ন্তী মঙ্গলা কালী জয় যোগেশ্বৰী
যোগেশ্বৰী মহামায়া চামুন্দা গোসানী ॥
মেঘ বৰ্ণ শ্যাম তনু দিগম্বৰী বেশ
পিঠিত পৰিয়া আছে আউল জাউল কেশ ॥

শিৱ দেৱী আই আহিছে
শিৱ জগতেও জানিছে
শিৱ শীতলি পাৱ চলাই হে ॥

শিৱ বনৰ বনে চৰাই
শিৱ সিও মাথা দোৱাই
শিৱ সাগৰেও জল যোগাই হে ॥

শিৱ আইও আহিছে
শিৱ দাসীয়েও কান্দিছে
শিৱ আইৰে চৰণতে ধৰি হে ॥

শিৱ নাকান্দিবা দাসী
শিৱ তুষ্ট হৈলো আসি
শিৱ আমি যাম যশস্যা কৰি হে ॥

শিৱ আইৰে চেনেহৰে
শিৱ মৰা চৰাই হালি
শিৱ দলৰ চৌপাশে চৰে হে

শির হস্তীৰ গমনে
শির আই নামি আছে
শির চহৰ ফুৰিববে মনে হে ॥

শির দেবী আইক মজাইছে
শির পেচেন্দাই গঢ়াইছে
শির মণিকৰ চক্ষু জলে হে ॥

শির মুখবো নাহি মাত
শির মুকুতাৰ জলে দাঁত
শির হাসে হাসে যেন কৰে হে ॥

শির দেরী আই বাঙ্গলী
শির চম্পাবে
শির দেৱগণে পূজা এ

শির যোৱা দুর্গা বঙ্গে
শির তোমাৰ মাও আছে
শির আমাত কিছু কাৰ্য্য নাই এ ॥

শির নন্দিনী ভৃঙ্গিনী
শির যত দিব্য নাৰী
শির দুর্গাকে নিয়া আৱবি ॥

শিৱ যাও দক্ষৰ ঘৰে
শিৱ পঠাইছে শঙ্কৰে
শিৱ যজ্ঞে সভা ৰঙ্গে এ ॥

শিৱ সতী যাবাৰ শুনি
শিৱ প্ৰসূতী জননী
শিৱ গন্ধে চন্দন লৈ আছে ॥

শিৱ গন্ধে চন্দন লৈ
শিৱ সতী আদৰো গৈ
শিৱ প্ৰসূতি জননী মাৱে ॥

শিৱ সিংহ বাহিনী
শিৱ শিৱৰে গৃহিনী
শিৱ অনেক দৈত্য বধিলা হে ॥

শিৱ বহু বহু বাণী
শিৱ বোলন্ত গোসানী
শিৱ আয়ে মধু পান কৰে এ॥

শিৱ মধু পান কৰি
শিৱ ধীৰে ধীৰে চলি
শিৱ অম্বুৰক অনাইলা ধৰি হে॥

শিৱ সিংহ বাহিনী
শিৱ শিৱৰে গৃহিনী
শিৱ অনেক দৈত্য বধিলা হে ॥

শিৱ ৰক্ত বীৰ্য্যক বধি।
শিৱ অসুৰক সংহাৰি
শিৱ ৰুধিৰক পান কৰিলা হে ॥

শিৱ মহিষা অসুৰে
শিৱ আছে মহাৰঙ্গে
শিৱ দেবী আইক শিৱতে লৈ হে ॥

শিৱ সিংহ বাহনতে
শিৱ চলি ভগৱতী
শিৱ অসুৰক অনাইলা ধৰি হে ॥

বাওঁ হাতে নাগ পাশ
দক্ষিণে ত্রিশূল হে মা ॥

ভালেকৈ বধিলা মাতা
মহিষা অসুৰ হে মা ॥

অসুৰক বধিবাৰে
দেবীৰ ভৈলে মন হে মা ॥

দক্ষিণ হস্তবে পবা
খসালে কঙ্কন হে মা ॥
লোল জিভা বক্ত ধাবা
মুখবে দুপাশে হে মা ॥
ত্রিনয়ন লম্বোদবা
পবা বাঘব ছাল হে মা ॥
কাব ঘবে আইলা মাতা
কৈতে পালা পূজা হে মা ॥
বক্ত চন্দন বেল পত্র
চবণতে পূজা হে মা ॥
মাহে চবণত দুখানি
মাহে ভাই ভাসে ভবানী
ঐ পদতলে কি মাহে চবণ দুখানি ॥
মাহে চবণত দম্পে
মাহে মেদিনী কম্পে
ধবণী তল বল কবে কি মাহে
চবণত দম্পে ॥
মাহে তুবা পদতলে
মাহে দুখীয়া ব্রাহ্মণে
কবে লক্ষ লক্ষ সেবা কবি মাহে
তুবা পদতলে ॥

মাহে ৰাম নে প্ৰবল
মাহে পাইলো তোমাত পৰ
সাগৰত বান্ধিলো সেতু কি মাহে
ৰাম নে প্ৰবল ॥

মাহে পূৰ্ব্ব জনমৰে
মাহে শীতলা গোসানী
তোমাৰ নাম আছিলে সতী কি মাহে
পূৰ্ব্ব জনমৰে ॥

মাহে দক্ষৰ সভাতে
মাহে শিৱৰ ভাগ নেদেখি
সতী প্ৰাণ ত্যেজি যাই কি মাহে
দক্ষৰ সভাতে ॥

মাহে পঞ্চ বছৰতে
মাহে কুমাৰী কালতে
শিৱ পূজা আৰম্ভিলা কি মাহে
পঞ্চ বছৰতে ॥

মাহে নিতে এক লক্ষ্য
মাহে শিৱ পূজা কৰি
হৰকে স্বামী কৰিলা কি মাহে
নিতে এক লক্ষ্য ॥

দুর্গাৰ নাম

আকাশেদি যায় দেখো বিমান বহুত
মোক্তে স্বৰূপ কথা কহা চক্রপানী ॥
উৰি উৰি যায় দেখো বিমান বহুত
আজি পিতৃ যজ্ঞ কৰে দেখিছে অদ্ভুত

যজ্ঞ কৰি আছে দক্ষ শুন তাৰ মৰ্ম্ম
নিমন্ত্রণ বিনা গলে অপমান পাবা ॥
সতী কন মহাপ্রভু নকহিবা
বাপৰ ঘৰে কন্যা যাইতে কিবা নিমন্ত্রণা।

নিমন্ত্রণ বিনা হেথা কুৰ পঞ্চানন
বাপৰ ঘৰে কন্যা যাইতে কিবা নিমন্ত্রণ ॥
মনে যাৱা পিতাৰ ঘৰে মনে ৰইল ধান্দা
কাৰ্ত্তিক গনেশ ছুয়ো ৰব ভোকে বৈল ক্ষুদা ॥

দেখিছো অদ্ভুত স্বপ্ন গাও নহয় ভাল
তুমি যদি যোৱা প্রিয়া মিলিব জঞ্জাল ॥
বহুকালে পিতৃ মই গৃহ দেখা নাই
হুইও প্রসন্ন মোত শঙ্কৰ গোসাই ॥

সত্তেক ভগিনী মোৰ গিয়াছেন যজ্ঞে
নেদেখি মোক মাৰে পথ চাই আছে ॥
যত কয় সতী শিৱক নিদিয়ে আদেশ
ক্রোধে সতী হৈলা কালী ভয়ঙ্কৰ বেশ।

মুক্তকেশী মহামেঘ বৰণা দন্তুৰা
শবারুঢ়া কৰকাঞ্চী শববৰ্ণ পুৰা ॥
গলিত ৰুধিৰ ধাৰা মুণ্ডমালা গলে
গলিত ৰুধিৰ মুণ্ড বাম কৰতলে ॥

আৰ বাম কৰেতে কৃপান খৰশান
দুই ভুজে দক্ষিণে অভয় দান ॥
লোল জিহ্বা ৰক্ত ধাৰা মুখৰ দুপাশে
ত্রিনয়ন অৰ্দ্ধচন্দ্র ললাটে বিনাশে ॥

দেখি ভয়ে মহাদেৱ ফিৰাইল মুখ
তাৰা ৰূপ ধৰি সতী হইলা সন্মুখ ॥
নিলা বৰ্ণা লোল জিহ্বা কৰাল বদনা
সৰ্প বান্ধা উৰ্দ্ধ এক জটা বিভূষনা ॥

অৰ্দ্ধচন্দ্র পাচখানি শোভিত কপাল
ত্রিনয়ন লম্বোদৰ পৰা বাঘ ছাল ॥
নীলাপদ্ম খণি কাটি সমুণ্ড সৰ্পৰ
চাৰি হাতে শোভে আৰোহণ শিৰোপৰ ॥

দেখি ভয়ে পলাবাক চান পশুপতি
ৰাজ ৰাজেশ্বৰী হৈ দেখা দিলে সতী ॥
ৰক্ত বৰ্ণা ত্ৰিনয়না ভালে সুধাকৰ
চাৰিও হাতে শোভে পাশাঙ্কৰ ধেনুশৰ ॥
বিধি বিষ্ণু ঈশ্বৰ মহেশ ৰুদ্ৰ পঞ্চ
পঞ্চ প্ৰেত নিৰমিত বসিবাৰ মঞ্চ ॥
দেখি ভয়ে শঙ্কৰ মুখ ফিৰাইলা
ভুবনেশ্বৰী ৰূপে সতী দেখা দিলা ॥
ৰক্ত বৰ্ণা সুভূষণা আসন অম্বুজ
পাশাঙ্কুশ বৰাৰ ভয়ে শোভে চতুৰ্ভুজ ॥
ত্ৰিনয়ন অৰ্দ্ধচন্দ্ৰ ললাটে উজ্বল
মণিময় নানা অলঙ্কাৰ ঝলমল ॥
দেখি ভয়ে মহাদেৱ গৈল এক ভিতে
ভৈৰবী হৈয়া সতী লাগিলা হাসিতে ॥
ৰক্তবৰ্ণা চতুৰ্ভুজা কমল আসনা
মুণ্ডমালা গলে নানা ভূষণ ভূষণা ॥
অক্ষমালা পুথি বৰাভয় চাৰিকৰ
ত্ৰিনয়ন অৰ্দ্ধচন্দ্ৰ ললাট উপৰ ॥
দেখি ভয়ে বিশ্বনাথ হইলা কম্পিত
ছিন্নমস্তা হৈলা সতী অতি বিপৰীত ॥

বিকসিত পুণ্ডরীক কর্নিকার মাঝে
তিনগুণে ত্রিকোণ মণ্ডল ভাল সাজে ।।
বিপরীত রতে রত রতি কামোপরি
কোকনদ বরণ ত্রিভুজা দিগম্বরী ।।

নাগ যজ্ঞোপবীত মস্তাস্থি মালা গলে
খড়্গে কাটি নিজ মুণ্ড ধরি বাম করে ।।
কণ্ঠর পরা কধীর উঠে তিন ধার
এক ধারাই নিজ মুখত করেন আহার ।।

দুই দিকে দুই সখি ডাকিনী বর্ণিনী
দুই ধারা পিয়ে তারা শব আরোহিনী ।
চন্দ্র সূর্য্য অনল শোভিত ত্রিনয়ন
অর্দ্ধচন্দ্র কপাল কানকে সুশোভন ।।

দেখি ভয়ে ত্রিলোচন মুদিলা লোচন
ধূমাবতী হই সতী দিলা দরশন ।।
অতি বৃদ্ধা বিধবা বাতাসে দোলে স্তন
কাকধ্বজ রথারূঢ়া ধূমর বরণ ।।

মহাভয়ে মহাদেব হৈলা কম্পমান
মহালক্ষ্মী রূপে সতী কৈলা অধিষ্ঠান ।।
সুবর্ণ সুবর্ণ বর্ণ আসন অম্বুজ
দুই পদ্ম বর ভয়ে শোভে চারি ভুজ ।।

চতুৰ্দন্ত চাৰি শ্বেত বৰণ হৰষে
ৰত্ন ঘটে অভিষেক অমৃত বৰষে ।।
হনুমানে পঠাইলা পদ্ম আনিবাৰে
শ্ৰীৰাম কৰেন স্তব দেবী চণ্ডীকাৰে ।।

দুৰ্গে দুঃখহৰা তাৰা দুৰ্গতি নাশিনী
দুৰ্গমে স্মৰণে বিন্ধ্যাগিৰী নিবাসিনী ।।
দুৰাৰাধ্য ধ্যান সধ্যা শক্তি সনাতনী
পৰাৎপৰা পৰম প্ৰকৃতি পুৰাতনী ।।

নীল কণ্ঠ প্ৰিয়া নাৰাযণী নিৰাকায়া
সাৰাৎসাৰা মূলশক্তি সচ্ছিদা সাকায়া ।।
মহিষ মৰ্দ্দিনী মহামায়া মহাদেৰী
শিৱ নিতম্বনী শ্যামা সৰ্ব্বাণী শঙ্কৰী ।।

বীৰূপাক্ষী শতাক্ষী পাৰদা শাকম্ভৰী
ভ্ৰমৰী ভৱাণী ভীতা ধূমা ক্ষেমঙ্কৰী ।।
কালী কালহৰা কালাকালে কৰা পাৰ
কুল কুণ্ডলিনী কৰা কাতৰে নিস্তাৰ ।।

লম্বোদৰা বাঘাম্বৰা কলুষ নাশিনী
কৃতান্ত দলনী কাল উৰু বিলাসিনী ।।
ইত্যাদি অনেক স্তৱ কৰিলা শ্ৰীহৰি
তুষ্ট হৈলা হৈমৱতী পৰম ঈশ্বৰী

কিন্তু বৈলা অদৃশ্যতে নীল পদ্ম আশে
বামের কমল আখি অশ্রুজলে ভাসে ॥

এইরূপে কিছুপর থাকে ভগবান
উঠা নিলোৎপল বুলি তোলে উত্তোলন ॥

অষ্টোত্তর শত পদ্ম করি উত্তোলন
পবন বেগেরে বীর করে আগমন ॥

রামচন্দ্রর কাষে আসিয়া উত্তরিল
গমনা করিয়া রামে নীলপদ্ম দিল ॥

রাম আনন্দিত ভৈল পাই নীলপদ্ম
দেবী ভাবে বিচিত্র করিলা চিত্রপদ্ম ॥

পুলকিত চিত্ত　　　বিধান রচিত্ত
মূলমন্ত্র উচ্চারণে হে ॥　　(অ'গ মা)

ক্রমে নীলোৎপল　　　সহস্রেক দল
সপে শঙ্করী চরণে হে ॥　　(অ'গ মা)

করিলেন ছল　　　বুজিত্তে সকল
দেবী হর মন হরা হে ॥　　(অ'গ মা)

হরিলেন আর　　　এক পদ্ম তার
মহেশ্বরী পরাৎপরা হে ॥　　(অ'গ মা

ক্রমে পদ্ম সব দিলেন রাঘব
রাম জগৎ গোসাঁই হে ॥ (অ'গ মা)
শেষতে বিয়োগ হইল অত্র যোগ
এক পদ্ম মিলে নাই ॥ (অ'গ মা)

হইয়া বিস্ময় চিত্ত চমকিত
সঙ্কল্প ভঙ্গতে ভয় হে ॥ (অ'গ মা)
হনুমান কহে ব্রহ্ম সনাতনে
শুনা পবন তনয় হে ॥ (অ'গ মা)

সঙ্কল্প করিয়া কিমান করিয়া
শতাষ্ট আছে সংখ্যাই হে ॥ (অ'গ মা)
সেই হে এক পদ্ম পাওয়া নাই যায়
ঠেকিলো মোর দায়ত হে ॥ (অ'গ মা)

যোয়া পুণর্ব্বার এক পদ্ম আর
আনাগৈ বাছাধন হে ॥ (অ'গ মা)
হনুমানে কয় শুনা মহাশয়
শতাষ্ট আছে গনা হে ॥ (অ'গ মা)

শুনাহে গোসাঁই আক পদ্ম নাই
দেবী দহে বনমালী হে ॥ (অ'গ মা)
হেন লয় চিত্তে তোমাকে চলিতে
পঙ্কজ হরিলা কালি হে ॥ (অ'গ মা)

মোহৰ বিস্ময় অন্যথা নহয়
দেখিছো গণি মই ক্রমে হে ॥ (অ'গ মা)
নিশ্চয় তাৰিণী হৰিলে নলিনী
মুভুলিবা প্রভু মনে হে ॥ (অ'গ মা)

পৱন নন্দন কহিলা তখন
শুনিয়া বিস্ময় ৰাম হে ॥ (অ'গ মা)
আখি ছল ছল বহে অশ্রু জল
কান্দেন ত্রিলোক ৰাম হে ॥ (অ'গ মা)

মাহে নমস্তে সর্ব্বাণী
মাহে ঈশানী ইন্দ্রানী
ঈশ্বৰী ঈশ্বৰ জয়া কি মাহে
নমস্তে সর্ব্বাণী ॥

মাহে অর্পনে অভয়া
মাহে অন্নপূর্ণাৰ জায়া
মহেশ্বৰী মহামায়া কি মাহে
অর্পনে অভয়া ॥

মাহে উগ্রচণ্ডা উমে
মাহে আশুতোষ ভুমে
অপৰাজিতা উর্ব্বশী কি মাহে
উগ্রচণ্ডা উমে

মাহে রাজ রাজেশ্বরী
মাহে রমা রণ করী
শঙ্করী শিরে ষোড়শী কি মাহে
রাজ রাজেশ্বরী ॥

মাহে মাতঙ্গী
মাহে কল্যাণী কমলে
ভবানী ভুবণেশ্বরী কি মাহে
মাতঙ্গী ॥

মাহে সর্ব্ব বিশ্ব দোষ
মাহে শুভে শুভঙ্করী
ক্ষতি ক্ষেত্র ক্ষেমাঙ্করী কি মাহে
সর্ব্ব বিশ্ব দোষ ॥

মাহে সহস্র সহস্তে
মাহে ভীমা ছিন্নমস্তে
মাতা মহিষ মর্দ্দিনী কি মাহে
সহস্র সহস্তে ॥

মাহে নিস্তার কারিনী
মাহে নরক বারিনী
নিশুম্ভ শুম্ভ ঘাতিনী কি মাহে
নিস্তার কারিনী

মাহে দৈত্য নিকুম্ভিনী
মাহে শিৱ সিমন্তিনী
শৈল সুতা সবদনী কি মাহে
দৈত্য নিকুম্ভিনী ॥

মাহে বিৰিঞ্চি বদনী
মাহে দুষ্ট নিষ্কন্দিনী
দিগম্বৰৰ ঘৰিনী কি মাহে
বিৰিঞ্চি বদনী ॥

মাহে দেবী দিগম্বৰী
মাহে দুৰ্গে দুৰ্গা অৰি
কালীকে কৰাল বেশী কি মাহে
দেবী দিগম্বৰী ॥

মাহে শিৱ শবাৰূঢ়া
মাহে চণ্ডী চন্দ্ৰ চুৰা
মোৰ ৰূপ কি মাহে
শিৱে শবাৰূঢ়া ॥

মাহে সৰ্ব্ব সুশোভিনী
মাহে ত্ৰৈলক্য মোহিনী
নমস্তে কি মাহে
সৰ্ব্ব সুশোভিনী।

মাহে দিক বিবসনা
মাহে সর্ব্বস্ব বাসনা
বিশ্ব বিকট দশনা কি মাহে
দিক বিবসনা।

মাহে শাৰদা বৰদা
মাহে শুভদা সুখদা
অন্নদা মোক্ষদা শ্যামা কি মাহে
শাৰদা ৰবদা ॥

মাহে মৃগেশ বাহিনী
মাহে মহেশ ঘৰিনী
সুৰেশ নন্দিনী বাসা কি মাহে
মৃগেশ বাহিনী ॥

মাহে কামাখ্যা ৰুদ্ৰানী
মাহে হৰা হৰ বাণী
মহৰমা কাত্যায়নী কি মাহে
কামাখ্যা ৰুদ্ৰানী ॥

মাহে শমন ত্ৰাশিনী
মাহে অৰিষ্ট নাশিনী
দয়াময়ী দাক্ষায়ণী কি মাহে
শমন ত্ৰাশিনী।

মাহে আই মা পাৰ্ব্বতী
মাহে মই দীন অতি
আপদত পৰিছো বৰ কি মাহে
আই মা পাৰ্ব্বতী ॥

মাহে সৰ্ব্বদা চঞ্চল
মাহে পদ্ম পাত্ৰ জল
ভয়ত ভীত জব সব কি মাহে
সৰ্ব্বদা চঞ্চল ॥

—অন্ত—

আমাৰ ইয়াত স্কুল পাঠ্য, কলেজ পাঠ্য, ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ, উপন্যাস, নাটক, গল্প, প্ৰবন্ধ সকলো বিধৰ কিতাপ বিক্ৰীৰ কাৰণে সদায় মজুত থাকে। মফস্বলৰ অৰ্ডাৰ বেগাই ভিঃ পিঃ যোগেৰে পঠোৱাই আমাৰ বিশেষত্ব।

পৰীক্ষা প্ৰাৰ্থনীয়

চপলা বুক ষ্টল—শ্বিলং

আমাৰ ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ সংগ্ৰহ

কীৰ্ত্তন

শ্ৰীশ্ৰীকৃষ্ণ গীতা

বলিছলন

হৰিশ্চন্দ্ৰ উপাখ্যান

সীতাৰ বনবাস

নামতি

শ্ৰীশ্ৰীআদি যামল

নাম মালিকা

কালিকা পুৰাণ

কাণ খোৱা

স্যমন্ত হৰণ

লক্ষ্মী চৰিত্ৰ

শ্ৰীশ্ৰী প্ৰভাত গধুলী গোষ্ঠ

নাম ঘোষা

কাদম্বৰী কথা

শ্ৰীশ্ৰীশঙ্কৰদেৱ মাধৱদেৱ চৰিত

চপলা বুক ষ্টল—শিলং